# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobců: **a) A. H.** a **b) Ing. J. H.,** proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje,** Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti úkonu žalovaného ze dne 5. 9. 2012, č. j. 14734/DS/12/Po, o námitce podjatosti vznesené žalobci vůči soudcům Krajského soudu v Hradci Králové ve věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 30 A 98/2012, JUDr. Magdaleně Ježkové, JUDr. Janě Kábrtové, Mgr. Marii Kocourkové, Mgr. Heleně Konečné, JUDr. Pavlu Kumprechtovi, JUDr. Janu Rutschovi, JUDr. Marcele Sedmíkové a JUDr. Ivoně Šubrtové,

takto:

Soudci Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Magdalena Ježková, JUDr. Jana Kábrtová, Mgr. Marie Kocourková, Mgr. Helena Konečná, JUDr. Pavel Kumprecht, JUDr. Jan Rutsch, JUDr. Marcela Sedmíková a JUDr. Ivona Šubrtová **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené Krajským soudem v Hradci Králové pod sp. zn. 30 A 98/2012.

## O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedený úkon žalovaného, kterým byla stanovena místní úprava provozu na pozemních komunikacích, žalobci napadli dne 27. 9. 2012 mj. žalobou proti rozhodnutí správního orgánu.

Krajský soud poučením ze dne 2. 10. 2012 informoval žalobce o složení senátu 30 A, kterému byla věc přidělena podle rozvrhu práce Krajského soudu v Hradci Králové platného pro rok 2012.

Podáním ze dne 21. 10. 2012 uplatnila žalobkyně námitku podjatosti vůči soudcům senátu 30 A Krajského soudu v Hradci Králové, jmenovitě pak vůči předsedovi tohoto senátu JUDr. Janu Rutschovi, jakož i všem zbývajícím soudcům uvedeného soudu. Žalobkyně byla toho názoru, že se zřetelem na poměr dotčených soudců k věci, k účastníkům i jejich zástupcům, jsou tu objektivní důvody pro pochybnost o jejich nepodjatosti. Tuto situaci žalobkyně označila za případ delegace nutné.

Své podání týkající se podjatosti žalobkyně adresovala primárně k věcem vedeným u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 30 A 17/2011 a 30 A 18/2011; uvedla, že předmětnou námitku podjatosti vznáší v případě, že nebude vyhověno její žádosti o odročení jednání v označených věcech a nebude poskytnuta lhůta k doplnění podání. Námitku podjatosti však stěžovatelka vztáhla mj. i k věci projednávané pod sp. zn. 30 A 98/2012. V následném podání ze dne 28. 10. 2012 posléze oba žalobci námitku podjatosti všech soudců Krajského soudu v Hradci Králové vztáhli výslovně k řízení vedenému pod sp. zn. 30 A 98/2012, a to v reakci na již zmíněnou výzvu krajského soudu ze dne 2. 10. 2012, jímž byli žalobci mj. poučeni o možnosti namítat podjatost soudců rozhodujících ve věci. Mělo se jednat o senát 30 A složený z předsedy JUDr. Jana Rutsche nebo předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudců JUDr. Pavla Kumprechta a Mgr. Heleny Konečné. Námitka podjatosti přitom byla odůvodněna obecným odkazem na jiná řízení vedená u jmenovaného soudu, jejichž účastníky jsou žalobci nebo jim blízké osoby.

Ve svém vyjádření k podané námitce všichni výše uvedení soudci senátu 30 A, jakož i všichni ostatní soudci oddělení správního soudnictví Krajského soudu v Hradci Králové, jmenovitě JUDr. Magdalena Ježková, JUDr. Jana Kábrtová, JUDr. Marcela Sedmíková a JUDr. Ivona Šubrtová, konstatovali, že se necítí být podjati a nejsou jim ani známy žádné skutečnosti, ze kterých by mohl vyplynout důvod případných pochybností o jejich nepodjatosti.

Při posouzení důvodnosti námitky podjatosti vycházel Nejvyšší správní soud z § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s."), podle kterého jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce však *nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Jde-li o důvody uvedené v první větě § 8 odst. 1 s. ř. s., tak je třeba uvést, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by soudce mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, může jít také o vztah ekonomické závislosti. Takové důvody zjevně dány nejsou nebo je žalobci přinejmenším neuvádějí.

Žalobci možnou podjatost spatřují v tom, jak krajský soud rozhoduje či rozhodoval v řízeních, ve kterých vystupovali jako účastníci řízení oni sami či jejich osoby blízké. Tato tvrzení však zůstala ve zcela obecné rovině; konkrétnější, byť opět relativně neurčitý důvod podjatosti byl spatřován v případném nevyhovění výše uvedeným návrhům ve věcech vedených u krajského soudu pod sp. zn. 30 A 17/2011 a 30 A 18/2011. Potřebu přikázání věci jinému soudu spatřují v „*reálné hrozbě*“ pokračování v „*dalším pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů*“. Žalobci tak jednak nepředložili jediný důkaz o tom, že by dotčení soudci měli takový poměr k věci, účastníkům či jejich zástupcům, který by mohl zakládat pochyby o jejich nepodjatosti, a neuvádí ani žádný jiný ze zákonem předpokládaných důvodů, pro které by Nejvyšší správní soud mohl o vyloučení soudců rozhodnout, jednak tvrzení žalobců lze považovat za důvod spočívající v postupu soudců v řízení o jiných věcech, který zákon jako okolnost pro vyloučení soudců výslovně zapovídá (viz výše citovaná poslední věta § 8 odst. 1 s. ř. s.). Námitka podjatosti vznesená žalobci je tedy nedůvodná.

Na základě uvedeného Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. listopadu 2012

JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D.
předsedkyně senátu